

РЕШЕНИЕ

№ 5084

гр. София, 11.11.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 20.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1013** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 104, ал. 1 от ЗДС.

Образувано е по иск на В. Д. Н. от [населено място], за заплащане на обезщетение за времето през което не е била на служба поради прекратяването, на основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл.

С молба от 09. 08. 2011 г. ищцата е посочила, че цената на иска е в размер на 10 000 лв., както и законната лихва върху тази сума в размер на 1 945 лв. от 28. 09. 2009 г. до депозирането на молбата.

В съдебно заседание, ищцата лично и чрез упълномощения адвокат, поддържа иска, по заявените в него съображения. Претендира разносните по делото. Представя писмени бележки.

Ответникът – директора на Агенция „Митници”, чрез процесуалния си представител, счита исковата молба за неоснователна. Прави възражения за прихващане и за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ищцата В. Д. Н., е заемала длъжността „главен юрисконсулт” в Регионално митническо управление С., Митница К., с ранг V старши, по служебно правоотношение.

Със Заповед № 9860 / 16. 12. 2009 г. директора на Агенция „Митници”, е прекратил служебното правоотношение с държавния служител, поради съкращаване на длъжността, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2, вр. чл. 108, ал. 1 ЗДСл.

С решение № 8872 / 21. 06. 2011 г. по адм. д. № 9544 / 10 г. по описа на ВАС, влязло в сила, е отменена Заповед № 9860 / 16. 12. 2009 г. на директора на Агенция „Митници”.

С искова молба, към жалбата срещу административния акт, се претендира присъждане на обезщетение, на основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, за времето през което не е била на служба.

С молба от 09. 08. 2011 г., е посочено че се претендира обезщетение в размер на 10 000 лв., ведно със законната лихва, считано от 28. 09. 2009 г. до 08. 08. 2011 г. в размер на 1 945 лв.

С молба, заявена в протокола от проведеното съдебното заседание на 20. 10. 2011 г., е направено изменение на иска, който следва да се счита за предявен в размер на 5242,23 лв. главница и 874,88 лв. лихви. Заявено е също така присъждане на лихвата от датата на завеждане на исковата молба (датата на предявяване на жалбата срещу акта е 28. 12. 2009г.).

С определение на съда от 20. 10. 2011 г., е допуснато изменение на иска, на основание чл. 214, ал.1 от ГПК, който вече да се счита предявен за посочената по-горе сума.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Разгледана по същество исковата молба е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда държавният служител има право на обезщетение в размер на brutната си заплата за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 10 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението. Brutната заплата за определяне на обезщетението е определената му brutна заплата към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата.

В конкретния случай, е безспорно, че заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на ищца е отменена с влязло в сила решение на ВАС, поради което на същия се дължи обезщетение, за времето през което не заема държавна служба.

Видно от представените заверени копия от трудова и служебна книжка на ищцата, както и от представеното удостоверение изх. № 3322-Ф от 26. 07. 2011 г. от Българска агенция по безопасност на храните, същата е получавала възнаграждение за периода месеците април-октомври 2010 г., което следва да бъде приспаднато от дължимото обезщетение.

По делото е представена Заповед № 3160 / 05. 07. 2011 г. (стр. 41) на директора на Агенция Митници, с която ищцата е възстановена на заеманата длъжност и е определена основна месечна заплата в размер на 900 лв., както и допълнително месечно възнаграждение за прослужено време в размер на 23% или brutния размер на получаваното от ищцата възнаграждение, е в размер на 1107 лв.

При това положение, дължимото обезщетение за първите три месеца, в които ищцата не е заемала друга длъжност е в общ размер от 3321 лв. в какъвто размер е и допуснатото изменение на иска. За останалите 7 месеца дължимото обезщетение, като

се приспадне възнаграждението получавано от БАБХ, е в размер на 1 922,23 лв., в какъвто размер е и допуснато изменение на иска. Общия размер на дължимото обезщетение за десетте месеца, е в размер на 5 243,23 лв.

В същото време съдът счита за неоснователно претендирането на законната лихва от датата на предявяване на исковата молба – 28. 12. 2009 г., тъй като такава се дължи от датата на влизане в сила на решението, с което се отменя незаконосъобразния акт – 21. 06. 2011 г., съобразно т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22. 04. 2005 г. на ВКС по т.гр. д. № 3/2004 г. При това положение размера на законната лихва от 21. 06. 2011 г. до 08. 08. 2011 г., до когато е заявено че се претендира е в размер на 72,66 лв., изчислени на базата на ЕПИ „On-line” – калкулатори, като за разликата до пълния претендиран размер следва да се отхвърли.

В същото време съдът счита за основателни направените от страна на ответника възражение за прихващане с изплатеното обезщетение за неспазен срок за предизвестие по чл. 106, ал. 4 от ЗДС, както и на обезщетението по чл. 106, ал. 2 от ЗДС.

Видно от приложените фишове (стр. 51 и 52) от месец януари и месец март 2010 г, на ищцата е изплатено обезщетение по чл. 106, ал. 4 от ЗДС в размер на 1024,80 лв. и обезщетение по чл. 106, ал. 2 от ЗДС в размер на 2 049, 90 лв.

В случая двете обезщетения – по чл. 104, ал. 1 от ЗДС и това по чл. 106, ал. 2 от ЗДСл, обезщетяват едни и същи вреди от оставянето на служителя без работа, поради което същите се дължат алтернативно, а не кумулативно, а обезщетението за неспазен срок на предизвестие предполага прекратено служебно правоотношение, каквото не е налице.

Предвид изложеното и доколкото са налице предпоставките по чл. 103, ал.1 от ЗЗД, доколкото двете вземания са ликвидни (няма спор по тяхното основание и размер) и изискуеми и е налице своевременно възражение за прихващане, същото следва да бъде уважено.

След извършеното прихващане дължимата сума е 2 168,53 лв. главница и 72,66 лв. лихва.

При този изход на спора, ще следва ответника да заплати на ищеца, направените по делото разноски, съобразно уважената част от иска. По делото е представен (стр. 64) договор за правна защита и съдействия, като договореното и заплатено възнаграждение е в размер на 2065,20 лв.

Съдът счита, че така заплатеното адвокатско възнаграждение е прекомерно завишено, което не съответства на фактическата и правна сложност на делото приключило в едно съдебно заседание и доколкото е направено такова възражение, на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК, счита че следва да се определи такова в размер на трикратния размер на предявения иск, съобразно § 2 от ДР на Наредба № 1 от 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Доколкото предявения иск е в размер на общо 6 117,11 лв., съобразно направеното и допуснато изменение на иска, то минималния размер на възнаграждението, определен по чл. 7, ал. 2, т. 3 от наредбата е в размер на 494,68 лв. или трикратния размер е 1 484,05 лв.

В същото време на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, съобразно отхвърлената част от иска, което определено съобразно чл. 7, ал. 2, т. 2 от наредбата се равнява на 372, 55лв.

При това положение, следва на ищеца да се присъдят разноски по компенсация, в размер на 1 111,50 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Агенция „Митници” – С., [улица], да заплати на В. Д. Н. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] вх. „А”, ет. 8, ап. 30, ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 2 168,53 лв. (две хиляди сто шестдесет и осем лева и петдесет и три стотинки), представляващи обезщетение на основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл.

ОСЪЖДА Агенция „Митници” – С., [улица], да заплати на В. Д. Н. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] вх. „А”, ет. 8, ап. 30, ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 72,60 лв. (седемдесет и два лева и шестдесет стотинки), представляващи законната лихва от 21. 06. 2011 г. до 08. 08. 2011 г.

ОСЪЖДА Агенция „Митници” – С., [улица], да заплати на В. Д. Н. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] вх. „А”, ет. 8, ап. 30, ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 1 111, 50 лв. (хиляда и сто и единадесет лева и петдесет стотинки), представляващи направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: